

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/65/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513201426
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8513201426.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou v právnej veci navrhovateľky: V. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX, t.č. bytom W. XXX proti odporcom: 1/ Q. S., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX, t.č. W. XXX, W. 2/ B. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, v konaní o zapretie otcovstva k mal. dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že odporca Q. S., nar. X.X.XXXX nie je otcom mal. B. S., nar. XX.X.XXXX, narodeného z matky V. S., nar. XX.X.XXXX.

II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že odporca nie je otcom maloletého B. S., nar. XX.X.XXXX. Svoj návrh odôvodnila tým, že aj keď sa dieťa narodilo počas trvania manželstva, Q. S. nemôže byť biologickým otcom dieťaťa, pretože v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa nežili v spoločnej domácnosti. Skutočným otcom dieťaťa je jej druh W. A..

XC/XX/XXXX

-X-

Uznesením č.k. 6C/65/2013-22, zo dňa 3.5.2013 súd priznal navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov.

Súd uznesením č.k. 6C/65/2013-27 zo dňa 5.6.2013 ustanovil mal. B. S. kolízneho opatrovníka ÚPSVaR v Starej Ľubovni.

Súd poučili účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, odporcovi doručil návrh a nariadil vo veci pojednávanie.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. konal vo veci bez jeho prítomnosti.

Navrhovateľka na pojednávaní trvala na podanom návrhu z dôvodov v ňom uvedených. Uviedla, že v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa sa stýkala s W. A., ktorý je skutočným otcom mal. dieťaťa. S Q. S. boli rozvedení rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2C 29/2009 zo dňa 25.3.2010, pričom s manželom nežije v spoločnej domácnosti už asi 10 rokov. V čase rozhodnom pre počatie dieťaťa odporca v 1. rade žil v W..

Svedok W. A. uviedol, že s navrhovateľkou žijú ako v druh a družka osem rokov. Otcom mal. B. preto nemôže byť odporca. Svedok je ochotný uznať otcovstvo k mal. B..

Kolíznym opatrovníkom mal. dieťaťa navrhol návrhu vyhovieť.

Z pripojeného súdneho spisu sp. zn. 6C/147/2009 súd zistil, že na tunajšom súde prebehlo obdobné konanie medzi navrhovateľkou a odporcom v 1. rade, a to zapretie otcovstva k mal. W., nar. XX.XX.XXXX, kde odporca v 1. rade vypovedal, že s navrhovateľkou nežije od roku 2001. Ďalej odporca uviedol, že má vedomosť, že navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s W. A. a tento je otcom mal. W..

Súd vykonaným dokazovaním, výsluchom navrhovateľky, odporcu, kolízneho opatrovníka mal. dieťaťa, svedka W. A., rodným listom a pripojeným spisom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6C 147/2009 a zistil tento skutkový stav:

Dňa XX.X.XXXX sa narodil mal. B. S., ktorý má v rodnom liste ako otca zapísaného Q. S., nar. X.X.XXXX. Manželstvom navrhovateľky a odporcu v 1. rade bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/29/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.5.2010. Odporca dlhodobo žije v W., pričom intímne s navrhovateľkou nežije od roku 2001. V čase rozhodnom pre počatie dieťaťa navrhovateľka žila a doposiaľ žije s druhom W. A., nar. XX.X.XXXX.

Podľa § 84 zákona o rodine otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

XC/XX/XXXX

-X-

Podľa § 85 ods. 1 zákona o rodine ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 88 ods. 2 zákona o rodine aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenia o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

Podľa § 94 ods. 2 zákona o rodine za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede navrhovateľky a svedka W. A., v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa sa navrhovateľka intímne stýkala iba s W. A.. Odporca v 1. rade dlhodobo nežije s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti, intímne sa spolu nestýkajú od roku 2001 a teda odporca v 1. rade nemôže byť biologickým otcom mal. dieťaťa, aj keď mu ešte vtedy ako manželovi navrhovateľky svedčila zákonná domnienka otcovstva. Svedok W. A. na pojednávaní vyhlásil, že len on môže byť skutočným otcom mal. B..

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O povinnosti odporcu v 1. rade zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd v súlade § 2 ods. 2 prvej vety zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. Navrhovateľka bola uznesením súdu č.k. 6C/65/2013-22 zo dňa 3.5.2013 oslobodená od súdnych poplatkov a jej návrhu súd vyhovel, preto podľa výsledku konania znáša povinnosť zaplatiť súdny poplatok odporca v 1. rade. Súd uložil odporcovi v 1. rade zaplatiť súdny poplatok v súlade s položkou č. 9 Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 66,- eur.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 150 O.s.p. a navrhovateľke trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

XC/XX/XXXX

-X-

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.